

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

725.091

Hely

Idő

"1929"

Személy

Szerző: *- lay -*

Cím: *Miből van felesleg és mi hiányzik a Jánoshegyen.*

Forrás: *Kemenczi Újság*

Bp.

(Hely)

1929. III. 21

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Miből van felesleg és mi hiányzik a Jánoshegyen?

A budai hegyvidék legszebb ékessége a Jánoshegy. A Budapestet járó külföldiek, akik oda eljutnak, akiket — igen helyesen — az Ibusz hatalmas autocarjai szállítanak fel, a legnagyobb elragadtatás hangján nyilatkoznak a kilátótoronyból feltáruló panorámáról, amelyhez hasonlót minden elfogultság nélkül mondva, a külföldön is ritkán lehet találni egy főváros közelében. Azok az idegenek, akik a Jánoshegyet megjárják, mind lelkes hírvivői lesznek a budai hegyek szépségének. Most következnek a de ...

Vannak olyan észrevételeink, amelyek a nyilvánosság elé kívánkoznak. A kilátótoronyhoz vezető autót kifogástalan, olajozzák, portalan és ahol az uttest bomladozik, nyomban ott teremnek az újítók munkások. A fordulóknál, az éles kanyarodók, magas, terméskőből készült kőfallal vannak szegélyezve. Az autót valóban méltó a hely szépségéhez. A Székesfővárosi Vendéglőnél azonban, ahol az autót véget ér és tízperces gyalogut vezet fel az Erzsébet-kilátótorony lábához, — ezen az útszakaszon a Szahara ideplántált homokja várja a kirándulókat.

A kanyargó szerpentinben bokáig érő porréteg terül el, amelyet a fel- és lefelé igyekvők minden pillanatban felkavarnak. A finom, szitáló porréteg szemét, száját hinti tele a látogatóknak. Valósággal akadályba ütközik, hogy ezen a portengeren valaki átvergődjék. Az emberek percekig tanácstalanul állnak a jánoshegyi porsivatag előtt és haditanácsot tartanak, vajjon nekivágnak-e az utnak,

vagy visszaforduljanak közvetlenül a cél előtt. Ott, ahol a budai hegyvidék legmagasabb pontja van. A gyönyörű erdők friss, ózonus levegőt lehelnek magukból, a legtörhetetlenebb porfelhő szállodogál, amely elviselhetetlenné teszi az ott tartózkodást.

Magam szemtanúja voltam annak, amikor az Ibusz autocarja külföldiekből álló utastársaságot hozott fel a jánoshegyi kilátóhoz. Valamennyien nagy elragadtatással nyilatkoztak az erdőknél át vezető autóról, de amikor a szerpentinhez érkeztek és látták, hogy a gyaloglók mint vergődnek át a porfelhőn, térdig porosak, sokan közülük visszahökkennek és lemondják arról, hogy tanul legyenek a beígért gyönyörű panorámának.

Felhívom a főváros arra illetékes fórumát, hogy bizonyosodjék meg kiküldöttjei útján erről a tarthatatlan állapotról. Sürgősen intézkedjenek, hogy a szegyenletes portenger mielőbb eltűnjék a Jánoshegyi kilátó látogatói szeme elől, mert ha az továbbra is megmarad, többet ártunk azzal, ha a külföldieket odavisszük, mintha nem is gondoltunk arra, hogy megmutassuk számukra a budai hegyvidék legszebb pontját. A kilátásnak, odavezető utnak szépsége, mind eltűnik a mindent elborító és befedő porréteg alatt ...

A segítésnek egyébként igen egyszerű és természetes módját ajánlom. Lapátolják össze a port, hordják el, — biztosítok mindenkit, lesz belőle egy-két vagonnal — és helyébe sóderrel hintsék be és tegyék járhatóvá a szerpentin.

Kérdősködéseimre az ott lakók egyike azzal

próbálta menteni a mulasztást, hogy a kilátótoronytól most építik a tornyot körülvevő platót és az azzal járó munka, a homokozás és a kövezés az oka a felgyülemlett pornak. Ez a védekezés azonban nem lehet helytálló és nem lehet ok arra, hogy a szerpentin hálójára por fedje. Különbözik is ennek a pornak semmi köze sincs az építkezéshez, hozzá nem értő szemmel is látható, hogy az a gondozatlanság következtében a valamikor, régesrégen felhíntett murva finom porrá őrlődött a járókélők talpa alatt.

Ugyanakkor, amikor fent jártam, ott láttam a Székesfővárosi Vendéglő terraszán ülni Berczell Jenő alpolgármestert. Nem tudom, hogy ő is fenn volt-e a kilátótoronytól, de feltételezem, hogy legalább is szándékában volt. De lehet, hogy ő is vissza riadt a portenger látására. Azért mindenképpen látnia kellett, hogy a kirándulók cipőjük és ruhájuk, de főként tüdejük épsége árán tudnak csak feljutni a kilátótoronyhoz. Közvetlenül talán nem tartozik ennek a szegyenletes állapotnak a megváltoztatása hozzá, de mindenesetre igazolhatja állításunkat és ennek megfelelően utasíthatja az illetékes ügyosztályt a mielőbbi intézkedésre. Ezt az állapotot nem szabad tovább is eltűrni. Olyan, mintha valakinek van egy gyönyörű ruhája, de azon hatalmas, csunya folt éktelenkedik ...

Mulasztásnak tartjuk azt is, hogy a kilátótorony lábánál, bejáratánál csak magyar nyelvű feliratokat látunk. Hiába keressük, sehol sem találjuk azt a táblát, utmutatást, amely valamilyen idegen nyelven, legalább németül szólna az ott járt külföldiekhez. Külföldi mintára szükség volna arra, hogy német, angol és esetleg francia nyelvű felírás figyelmeztesse a külföldieket a kilátóból látható panorama fontosabb pontjaira. Nem elegendő

a külföldieket teljesen a velük tartó idegen vezetőre bízni, ennyi figyelmességgel tartozunk velük szemben.

Még egy mondanivalónk van. Ez már inkább a belső turisták érdekét érinti. Ez az utjelzések kérdése. A Jánoshegyre nemcsak olyanok mennek fel, akiknek módjában van autón megtenni az utat, hanem sok százan és ezren gyalog vágnak neki az utnak, akik részben a tapasztalatára hivatkozunk. A Székesfővárosi Vendéglőtől a zugligeti végállomáshoz akartunk lejutni. Kérdősködésünkre az válaszolták, hogy mindenütt a zöld-fehér jelzést kövessük s akkor lejutunk célunkhoz. A zöld-fehér jelzés a lefelé vezető szerpentin második kanyarulatáig valóban hűségesen megtette kötelességét. Ennél a pontnál azonban mintegy varázsütésre eltűnt és a legnagyobb gondosság mellett sem lehetett új nyomra bukkanni. Helyette minden figyelmeztetés nélkül a kék-fehér jelzés vette át a vezetését. Ez a kameleoni sajátosság azután még kétszer-háromszor megismétlődött. Az utkeresztesedések és válaszutak hetvenöt százalékánál hiányoznak az utbaigazító táblák. Legjobban az jár, aki toronyirányt vág neki a lejtőnek, a „szuszogóknak“, feltéve, hogy bírja a lába és a — nadrágja.

Ez a „gáncsoskodó“ írás csak egy célt szolgál: elírni, hogy ezeket a szembeötlő mulasztásokat haladéktalanul pótolják ...

—lay—